

Arrest

nr. 304 913 van 16 april 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: **X**
 wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat G. GASPART**
 Berckmansstraat 89
 1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 2 oktober 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 augustus 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 maart 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat I. SWERTS *loco* advocaat G. GASPART en in het bijzijn van de voogd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, diende een verzoek om internationale bescherming in op 30 augustus 2022.

1.2. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS'), hoorde verzoeker op 25 juli 2023. Hij werd bijgestaan door een tolk die het Pashtu machtig is en zijn advocaat en voogd waren aanwezig.

1.3. Op 23 augustus 2023 nam de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Je verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten. Je bent Pashtoun van etnische afkomst en je bent soennitische moslim. Je bent 17 jaar oud. Je bent geboren in Peshawar, Pakistan. Jij en je familie verhuisden terug naar Afghanistan toen je heel klein was. Je woonde daar tot drie jaar voor je vertrek in Mastikhel, district Surkhrod, provincie Nangarhar. Daarna verhuisden jullie naar de stad Jalalabad omdat je vader daar een woning gekocht had. Je oudere broer A. kocht toen een bakkerij in Dusaraka in Surkhrod. Het districtshuis van Surkhrod had een contract met je broer voor de aankoop van brood. Jij ging naar school en naar de madrassa en je hielp een paar keer per week in de bakkerij van je broer.

Twee dagen na de machtsovername (augustus 2021) kwamen de taliban naar jullie huis. Ze sloegen jou en je broer A.. Ze wilden jou en je broer meenemen, maar je moeder zei dat jij nog een kind was, waarop ze enkel je broer meenamen. Je broer werd twee maanden vastgehouden door de taliban. Na bemiddeling door de maleks (dorpshoofden) werd hij vrijgelaten en keerde hij terug naar huis. Twee dagen na zijn vrijlating verliet jij Afghanistan. Je reisde met behulp van smokkelaars via Iran en Turkije naar Europa. Op de grens tussen Iran en Turkije werd je hard geslagen en werd je tatoeage op je arm weggebrand. Je kwam aan in België op 28 augustus 2022 en je deed een verzoek om internationale bescherming op 30 augustus 2022. Je had na aankomst in België enige tijd geen contact met je familie. Tweeënhalve maand voor je persoonlijk onderhoud bij het CGVS werd het contact hersteld. Je familie vertelde je toen dat je broer een week na jou Afghanistan verlaten had, dat hij vanuit Iran teruggestuurd was naar Afghanistan en dat hij na terugkeer naar huis voor jullie woning doodgeschoten was door de taliban. Je familie vertelde toen ook dat de taliban voor de machtsovername aan je broer gevraagd hadden om gif te mengen in het brood, wat hij geweigerd had.

Bij terugkeer naar Afghanistan vrees je net zoals je broer gedood te worden door de taliban. Voorts haal je aan dat je het geld dat geleend werd voor je reis moet terugbetalen en dat je verantwoordelijk bent voor je familie. In België leid je een makkelijker en comfortabel leven, maar bij terugkeer zou je een moeilijk leven leiden.

Ter ondersteuning van je verzoek om internationale bescherming legde je kopieën van volgende documenten neer: taskara's van jou en je familie, vergunning van de bakkerij van je broer, overlijdensakte van je broer, foto's van de begrafenis van je broer, foto's van het huwelijksfeest van je broer en een medisch attest.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Wat betreft het medisch attest d.d. 15/06/2023 moet erop worden gewezen dat dit niet van aard is om aan te tonen dat je niet bij machte bent om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen. Uit het attest blijkt immers slechts dat je aangaf last te hebben van slapeloosheid ("lésions subjectives: insomnies"). Je verklaarde tijdens het onderhoud dat je altijd ongerust bent en dat je de laatste twee nachten niet geslapen had (CGVS, p. 5). Je gaf echter aan dat je in staat was om deel te nemen aan het onderhoud die dag; je voogd en advocaat uitten geen bezwaar (CGVS, p. 5). De protection officer gaf aan dat je om het even wanneer om een pauze kon vragen. Je werd gevraagd het aan te geven als je je niet meer in staat zou voelen deel te nemen aan het onderhoud en er werd jou expliciet gezegd dat dit geen negatieve invloed zou hebben op de behandeling van je verzoek. Er werd later gepauzeerd op initiatief van de protection officer (CGVS, p. 10). Ook na de pauze gaf je aan in staat te zijn het onderhoud verder te zetten (CGVS, p. 10).

Je hebt op geen enkel moment om een pauze gevraagd of aangegeven dat het niet meer ging. De duur van het onderhoud was beperkt. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de kwaliteit van de interactie goed was.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Na onderzoek van de door jou ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratief dossier, stelt het CGVS vast dat jou niet de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan worden toegekend. Je bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Bij terugkeer naar Afghanistan vrees je gedood te worden door de taliban ten gevolge van problemen verbonden aan je broer. Omwille van onderstaande redenen slaag je er echter niet in deze terugkeervrees aannemelijk te maken:

Het is niet aannemelijk dat je pas een tweetal maand voor je persoonlijk onderhoud, toen het contact met je familie hersteld werd, te weten kwam dat de taliban voor de machtsovername aan je broer gevraagd hadden om gif te mengen in het brood. Zowel jij als je broer zouden geslagen zijn toen de taliban naar jullie huis kwamen, de taliban zeiden toen ook dat ze je broer al benaderd hadden maar dat hij geweigerd had (CGVS, p. 10-11). Daaruit blijkt dat jij op dat moment al iets moet gehoord hebben over een vraag tot medewerking gericht aan je broer. Bovendien is het niet aannemelijk dat je broer na deze inval bij jullie thuis twee maanden vastgehouden werd door de taliban, maar dat jij in die hele periode op geen enkel moment aan je familie gevraagd hebt waarom je broer meegenomen was (CGVS, p. 12). Dat jullie erop gefocust waren om hem vrij te krijgen verklaart geenszins dat je geen vragen stelde over zijn opsluiting (CGVS, p. 12). Hoewel rekening dient te worden gehouden met jouw jeugdige leeftijd, je bent immers nog minderjarig, kan jouw jonge leeftijd je weinig aannemelijke verklaringen niet vergoelijken. Gezien het niet aannemelijk is dat je zo'n lange tijd onwetend was bied je geen geldige verklaring voor het feit dat je bij je aanmelding als minderjarige en tijdens je onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) met geen woord repte over de vraag om gif te mengen in het brood (Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling en Vragenlijst CGVS).

Je broer zou na zijn vrijlating naar huis gekomen zijn, jij hebt hem toen thuis gezien en jij zou twee dagen nazijn vrijlating vertrokken zijn (CGVS, p. 11). Het is echter **niet aannemelijk dat je broer thuis geen enkele informatie heeft gegeven over zijn vasthouding** (CGVS, p. 11).

Het is niet aannemelijk dat jij eerst het land verliet en dat je broer A. pas een week later vertrok. Het was immers A. die geweigerd had om gif te mengen in het brood en die vastgehouden was door de taliban, jij was niet betrokken bij deze kwestie. Dat jij je eigen reis niet kon regelen omdat je te jong was verklaart niet waarom je broer na jou vertrok in plaats van samen met jou te vertrekken.

Het is niet aannemelijk dat je pas een tweetal maand voor je persoonlijk onderhoud te weten kwam dat je broer een week na jou Afghanistan verlaten had, je had immers onderweg soms contact met je paternale halfoom (CGVS, p. 9). Dat je familie je misschien niet verdrietig wilde maken is een weinig aannemelijke verklaring voor hun stilzwijgen. Gezien het niet aannemelijk is dat je zo'n lange tijd onwetend was bied je geen geldige verklaring voor het feit dat je verklaringen over je broer bij de DVZ en bij het CGVS niet overeenstemmen (Verklaring DVZ, vraag 18).

Het is weinig aannemelijk dat de taliban voor de machtsovername ermee dreigden je broer te doden als hij het gif niet in het brood zou mengen, dat ze hem na de machtsovername arresteerden en twee maanden later vrijlieten en hem later alsnog doodschoten voor zijn woning. De **documenten met betrekking tot de dood van je broer staven zijn overlijden geenszins**. De kopie van de overlijdensakte van je broer – vreemd genoeg in het Engels opgesteld, waarvoor je geen verklaring had (CGVS, p. 12) – is duidelijk het resultaat van knip- en plakwerk. Zo is op het document sprake van een zekere M. D., County Clerk. Uit toegevoegde informatie blijkt dat M. D. een County clerk is in St. Clair in de Verenigde Staten. Het document lijkt dan ook een vreemd amalgaam van een Amerikaans en Afgaans document te zijn. Dit blijkt voorts uit zinsdelen die geen steek houden zoals "I, Dr. M. (I.), Clerk of the Hospital . Clair and of the Circuit Court thereof, the same being a Court of Record having a Seal".

Voorts staat op het document enerzijds aangegeven dat A. op de eerste dag van de derde maand van 2023 overleden is, terwijl het document anderzijds gedateerd is op "3th (sic) day of 01 A.D. 2023" én op 04/07/2023. Dat dit document, zogezegd afgeleverd door het Afgaanse Ministerie van volksgezondheid na de machtsovername het embleem draagt van het voormalige regime, met name de Islamitische Republiek Afghanistan (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier), en als doodsoorzaak "shoot taliban by

AK 47" vermeld wordt, doet de geloofwaardigheid ervan helemaal teniet. De foto's van de begrafenis van je broer staven zijn overlijden niet. Zo kan niet objectief vastgesteld worden dat de overleden persoon je broer is, het gezicht van de overledene is immers deels bedekt zodat het moeilijk te vergelijken is met de afbeelding van je broer op zijn taskara. Bovendien geven de foto's geen enkele indicatie over de doodsoorzaak, de omstandigheden van het overlijden en het tijdstip van overlijden. Er kan gezien deze opmerkingen **geen enkel geloof gehecht worden aan je bewering dat je broer gedood werd door de taliban.**

Gezien de problemen van je broer niet geloofwaardig zijn kan er ook geen geloof gehecht worden **aan jouw daaraan verbonden vrees.** Dat de taliban jou wilden meenemen toen ze naar je huis kwamen is niet geloofwaardig, het is immers niet aannemelijk dat je moeders vraag om jou met rust te laten omdat je nog een kind was zou volstaan om hen tegen te houden (CGVS, p. 10). Als de taliban jou daadwerkelijk viseerden kan bovendien verwacht worden dat ze meer dan één keer naar je huis kwamen op zoek naar jou na de dood van je broer (CGVS, p. 12). Gevraagd naar de reden waarom de taliban jou zouden viseren, terwijl jij niets te maken had met het gif en slechts af en toe hielp in de bakkerij, zei je slechts dat hij jouw broer is en dat ze daarom zeker problemen zouden creëren voor jou, wat in het licht van bovenvermelde opmerkingen niet geloofwaardig is.

Verder kan er vastgesteld worden dat de redenen die jou ervan weerhouden terug te keren naar Afghanistan, met name **dat je familie geld leende voor je reis, dat je dit geld moet terugbetalen en dat je verantwoordelijk bent voor je hele familie** (CGVS, p. 4) geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (etnie, religie, nationaliteit, politiek of behoren tot een sociale groep). Je vertelde hierover dat je in België een makkelijk en comfortabel leven hebt en dat je bij terugkeer een moeilijk leven zou hebben en geen kans zou hebben om naar school te gaan (CGVS, p. 12-13). Deze elementen zijn puur van socio-economische aard en kunnen niet leiden tot het toekennen van de vluchtelingenstatus. Bovendien merkt het CGVS op dat de dood van je broer niet geloofwaardig is, waardoor je ook niet aannemelijk maakt dat jij als enige verantwoordelijk zou zijn voor je gezin en de terugbetaling van het geleende geld en dat je niet in staat zou zijn om naar school te gaan in Afghanistan, wat je voor je vertrek uit je land wel deed (CGVS, p. 6). Voorts verklaarde je dat je halfoom momenteel voor je familie zorgt, wat de geloofwaardigheid van je bewering bij terugkeer alleen verantwoordelijk te zijn voor je hele familie verder aantast.

Je advocaat haalde op het einde van het onderhoud aan dat jouw vroegere tatoeage met onder meer de eerste letter van een meisje op wie je verliefd was in Afghanistan en met wie je geen contact meer hebt gehad toen bleek dat de interesse niet wederzijds was (CGVS, p. 14), getuigt van een andere mentaliteit waardoor de kans groot is dat je daarop verder bouwde in België en verwesterde (CGVS, p. 15). Het is zeer opmerkelijk dat je zelf geen gewag maakte van 'verwestering' wanneer je de kans kreeg om uit de doeken te doen om welke redenen je problemen vreest in geval van terugkeer (CGVS, p. 4, 10), maar het slechts jouw advocaat is die dit asielmotief ter sprake bracht. Indien jij werkelijk van mening bent dat je in geval van terugkeer een vrees voor vervolging dient te koesteren omdat je verwesterd zou zijn, of als dusdanig zou gepercipieerd worden, kan worden aangenomen dat jij dit asielmotief zelf en op eigen initiatief kenbaar zou maken. Het CGVS stelde jou een aantal verdere vragen hieromtrent. Op de vraag of er dingen zijn waarover je nu anders denkt dan in Afghanistan en die je anders doet dan in Afghanistan antwoordde je dat je in Afghanistan nooit naar een meisje kan kijken, terwijl dat hier wel kan en dat je hier zonder problemen naar school gaat (CGVS, p. 15). Voorts had je het over materiële en praktische verschillen met name douches en de verzorging van vee. Tenslotte gaf je aan dat je in Afghanistan niet van plan was verder te studeren terwijl je hier wel die intentie hebt (CGVS, p. 16). Er zijn geen andere dingen waarover je nu anders denkt, zo zei je (CGVS, p. 16). Je hebt geen meningsverschillen of discussies met je familie (CGVS, p. 16). Je vrienden in België zijn jongens van het opvangcentrum, allemaal Afghanen (CGVS, p. 16). Gevraagd welke zaken het moeilijkst zouden zijn voor jou om aan aan te passen bij terugkeer naar Afghanistan had je het enkel over kledij, kapsels en baardsnit (CGVS, p. 16). In dit verband moet er op gewezen worden dat de in Afghanistan aanwezige beperkingen, zoals bijvoorbeeld kledij en sociale omgang, gebaseerd zijn op de heersende culturele normen en waarden en algemene in Afghanistan geldende regels betreffen. Je toont op geen enkele manier aan dat je huidige kledij, kapsel en baardsnit en het kijken naar meisjes deel uitmaakt van of dermate fundamenteel is voor jouw identiteit of morele integriteit dat er van jou niet mag verwacht worden dat je dit opgeeft indien je hierdoor concrete en geloofwaardige problemen met derden zou riskeren. Evenmin heb je aannemelijk gemaakt dat deze levensstijl een uiting is van jouw politieke of religieuze overtuiging. Je bent soennitische moslim en je bidt in België vijf keer per dag (CGVS, p. 6). Je bent er niet in geslaagd aan te tonen dat je dermate verwesterd zou zijn dat je je niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat je bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en jouw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen.

Met betrekking tot de **tatoeage** van drie letters – de initialen van jouw naam, die van een vriend en die van het meisje op wie je verliefd was - die je zou gehad hebben dient opgemerkt te worden dat deze weggebrand is toen je aan de Iraans –Turkse grens tegengehouden werd en dat op je arm enkel nog littekens zichtbaar zijn (CGVS, p. 13-14). Je hield je tatoeage in Afghanistan steeds verborgen en hebt daar nooit problemen gehad omwille van je tatoeage (CGVS, p. 14). Je maakt dan ook niet aannemelijk dat je door je vroegere tatoeage gezien zal worden als zijnde ‘besmet’ door de Westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat je in die zin een risico loopt om vervolgd te worden. Het feit dat je graag een tatoeage wil laten zetten wanneer je geld verdient omdat je tatoeages heel leuk vindt toont niet aan je dermate verwesterd zou zijn dat je je niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken (CGVS, p. 16).

De overige door jou neergelegde **documenten** kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. De documenten die je voorlegt, hebben enkel bewijswaarde indien zij worden ondersteund door een overtuigend en aannemelijk asielrelaas, wat gezien het geheel van bovenstaande opmerkingen bij jou niet het geval is. Over het geheel van Afghaanse documenten moet bovendien worden vastgesteld dat uit informatie waarover het Commissariaat – generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt dat er in Afghanistan een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Veel valse documenten zijn ook na onderzoek van Afghaanse deskundigen niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Afghaanse documenten bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van het asielrelaas bijzonder relatief. In casu betreft het bovendien kopieën, die omwille van de manipuleerbaarheid ervan door middel van allerhande knip- en plakwerk bewijswaarde ontbeert. De taskara's van jou en je familieleden, de foto's van het huwelijksfeest van je broer en de winkelvergunning hebben geen bewijswaarde met betrekking tot het asielrelaas waarop je je terugkeervrees baseert. Het contract tussen je broer en de politie van het district Surkhrod (CGVS, p. 13) heeft geen bewijswaarde met betrekking tot je terugkeervrees, je verklaarde immers dat jullie problemen hadden omdat je broer weigerde gif te mengen in het brood, niet omdat hij brood leverde aan de overheid. Zelfs als dit contract authentiek zou zijn – wat bijzonder twijfelachtig is in het licht van bovenvermelde opmerkingen over Afghaanse documenten, kopieën, de duidelijk vervalste overlijdensakte en het ontbreken van concrete gegevens in het contract zoals afspraken over betaling, hoeveelheden, levering en dergelijke – dient opgemerkt te worden dat dit document niet volstaat om een vervolgingsvrees in jouw hoofde aan te tonen. Jij werkte immers slechts van tijd tot tijd als hulpje in de bakkerij en uit je verklaringen en documenten blijkt niet dat je broer, die de bakkerij uitbaatte en het brood leverde aan de politie, geloofwaardige problemen heeft gekend, laat staan dat dit voor jou het geval zou zijn. Het medisch attest toont aan dat je littekens hebt op je arm, wat niet in twijfel getrokken wordt in deze beslissing. Het attest bevat geen objectieve informatie over het ontstaan van deze littekens en geeft slechts aan dat deze volgens jouw verklaringen het gevolg zijn van mishandelingen door de Turkse politie, zoals je ook verklaarde tijdens het onderhoud en wat geen verband houdt met je terugkeervrees. In het attest wordt voorts aangegeven dat je last zou hebben van slapeloosheid, wat geen bewijswaarde heeft met betrekking tot je asielrelaas.

Aldus heb je niet aannemelijk gemaakt dat je relaas en je beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Bijgevolg kan je je evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat je in geval van een terugkeer naar jouw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen,

maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2,

c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022** van 23 september 2022 en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's

allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bermbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit.

De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie

in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

Je bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Je laat na het bewijs te leveren dat jij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat je een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden,

met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontczegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, **EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City** van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021.

Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

Je toonde evenmin aan dat je bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij je niet in staat zou zijn om in jouw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of

[individuals.pdf](#), **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In jouw geval haal je geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat jij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit jouw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat je voor jouw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat je een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban jou niet zal viseren bij een terugkeer naar jouw land van herkomst. Bovendien breng je zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat je in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Je dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijf echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat je tot 15-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat je in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien stel je in Afghanistan naar school gegaan te zijn tot de derde klas, les gevolgd te hebben aan de madrassa en vanuit België contact te hebben met je familie in Afghanistan (CGVS, p. 5-6). Voorts zijn je vrienden in België en op Facebook – afgaand op de namen (zie afdruk toegevoegd aan het administratief dossier) – Afghanen (CGVS, p. 16). Hierdoor kan niet worden aangenomen dat je totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat je deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voert verzoeker een beoordelingsfout aan en de schending van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, van artikel 3 van het EVRM, van artikel 24(2) van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, van de artikelen 62, § 3, 2^e lid, 48/3, 48/4 en 48/6 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker gaat eerst in op de voortdurend gebrek aan gedetailleerde en betrouwbare objectieve landeninformatie over de huidige situatie en stelt vast dat onvoldoende rekening werd gehouden in de bestreden beslissing met alle relevante feiten en landeninformatie en dat de commissaris-generaal op geen enkele manier heeft bijgedragen aan het verzamelen van complete, relevante, actuele en accurate informatie in verband met de huidige situatie in Afghanistan op het tijdstip waarop de bestreden beslissing werd genomen.

Hij wijst erop dat de officiële UNHCR aanbeveling van februari 2022 nog steeds actueel en ongewijzigd is en dat volgens het UNHCR het in veel gevallen wel mogelijk is om een nood aan internationale bescherming in de zin van het Vluchtelingenverdrag vast te stellen maar niet het omgekeerde. UNHCR benadrukt dat de situatie in Afghanistan sinds de overname door de taliban in grote mate gekenmerkt wordt door onzekerheid, willekeur en een ernstig gebrek aan respect voor de rechtsstaat. Hij wijst ook op een uitvoerige analyse van NANSSEN van 16 juni 2022 over het gebruik van beleidsrichtlijnen van UNHCR en EUAA bij het nemen van beslissingen in Afghaanse dossiers en waarin besloten wordt dat meer gewicht moet worden toegekend aan de UNHCR richtlijnen nu de EUAA-richtlijnen op beperkte, onvolledige en inmiddels verouderde informatie zijn gebaseerd. Hij stelt dat de commissaris-generaal zich uitsluitend laat leiden door de richtlijnen van de EUAA terwijl deze in alle opzichten gebaseerd zijn op beperkte informatie die amper aan deze standaarden voldoet. Het is ook op dit moment nog steeds niet duidelijk in bepaalde situaties of er met zekerheid kan vastgesteld worden dat er geen nood is aan internationale bescherming omwille van dit gebrek aan actuele en betrouwbare informatie.

Wat de geloofwaardigheid van het asielrelaas betreft, stelt verzoeker dat onvoldoende rekening werd gehouden met zijn minderjarigheid om tot de conclusie van ongeloofwaardigheid van zijn relaas te komen. Een nadere lezing van het persoonlijk onderhoud, rekening houdend met zijn jeugdige leeftijd moet tot de tegengestelde conclusie leiden. Hij stelt dat niet betwist is dat verzoeker zijn familie geld schuldig is en benadrukt dat hij geen socio-economische reden inroept maar wel het risico dat hij loopt in geval van terugkeer naar Afghanistan omwille van het bestaan van deze schuld en dat het feit dat re socio-economische redenen aan de basis liggen van het bestaan van het risico het CGVS niet ontslaat van een onderzoek naar dit risico.

In een derde onderdeel gaat verzoeker in op de nood aan internationale bescherming omwille van een toegeschreven verwestering. Verzoeker houdt vooreerst een uitvoerig betoog over de rechtspraak van de Raad en de criteria die worden gehanteerd om (toegeschreven) verwestering te beoordelen en stelt dat deze criteria gecombineerd en cumulatief moeten onderzocht worden. Hij stelt dat indien men kan vaststellen dat verzoeker in deze context een vorm van verdraagzaamheid ontdekt, die hij kan verwachten van de samenleving en al haar leden ten aanzien van hemzelf, maar waarvan hij tegelijkertijd moet aanvaarden dat dezelfde samenleving eenzelfde vorm van verdraagzaamheid ook van hem verwacht en dat hij deze verdraagzaamheid dus ook schuldig is ten aanzien van andere personen die andere keuzes maken, dan moet er worden besloten dat hij zich een dergelijke kernwaarde heeft eigengemaakt. Hij wijst erop dat rekening moet worden gehouden met het repressieve beleid van de taliban en de afkomst uit een ruraal erg conservatief bergdorp en dat hoe langer men in het buitenland is geweest, hoe meer afstand men heeft genomen van de traditionele, conservatief-religieuze Afghaanse levensstijl en hoe moeilijker het in de regel is om veranderingen in gedrag en uiterlijk te verbergen of te wijzigen en hoe waarschijnlijker het is dat men als verwesterd beschouwd zal worden. Verzoeker wijst erop dat de notie van verwestering ook werd toegelicht

door het UNHCR in een *amicus curiae* voor het Hof van Justitie (stuk 3) waarin de bovenstaande analyse wordt bevestigd en eraan toegevoegd wordt dat verwesterde minderjarige Afghanen beschouwd kunnen worden als een sociale groep. Hij bespreekt vervolgens een aantal arresten van de Raad inzake niet-begeleide minderjarige Afghaanse verzoeker waarin onder meer werd aanvaard dat een minderjarige verzoeker die zich in een identiteitsvormende fase van zijn leven bevindt, zich onbewust gedragsregels van de samenleving waarin hij verblijft eigen maakt.

Toegepast op verzoeker benadrukt hij dat er *in casu* verschillende risicoverhogende elementen van belang zijn en argumenteert hierover als volgt: *“Ten eerste heeft verzoeker zijn land verlaten juist na de machtsovername van de taliban, zijnde oktober 2021, nu al twee jaren geleden. Verzoeker heeft dus zijn land verlaten op zeer jonge leeftijd. Hij was toen 15 jaar oud. Hij leeft nu al bijna twee jaren in België en is nog juist 17 jaar geworden. Verzoeker is hier in interactie gekomen met de Belgische maatschappij, waardoor hij zich heeft moeten aanpassen aan de normen en waarden die hier heersen. Hij heeft hier ook school gevolgd. Dit doet vermoeden dat hij de gedragsregels die hier heersen internaliseerde. Deze deelname aan de Belgische maatschappij heeft als gevolg dat verzoeker veranderde en de heersende regels hier niet alleen naleeft maar ook de normen en waarden waarop zij stoelen internaliseert. Verzoeker heeft geen ervaring met het leven onder de taliban regels. De weinige ervaring die verzoeker heeft met de traditionele Afghaanse manier van leven is vandaag de dag dan ook nog eens achterhaald, aangezien de nieuwe manier van leven van de taliban gestoeld is op een uiterst strikte, conservatieve islamitische interpretatie en toepassing van sociale, maatschappelijke en culturele voorschriften en gedragsregels. Bovendien is deze interpretatie nog steeds allerm minst duidelijk, worden de regels zeer willekeurig opgelegd en toegepast en zijn zij onderhevig aan enorme (rechts)onzekerheid. Individuele rechten en vrijheden, die nochtans het uitgangspunt zijn geweest van het leven van verzoeker in Europa, zijn dan ook onbestaande en volledig illusoir geworden. Verzoeker heeft er geen idee van hoe hij met de Taliban dient om te gaan, noch hoe hij zich moet gedragen tegenover de Afghaanse samenleving, die zichzelf nu reeds 2 jaar lang heeft aangepast aan de manier van leven die opgelegd wordt sinds de machtsovername in augustus 2021. Verzoeker weet, met andere woorden, absoluut hoe hij ‘het spel moet spelen’. Last but not least, werd er blijkbaar absoluut geen rekening gehouden met de minderjarigheid van verzoeker om na te gaan of zijn leefomstandigheden in geval van terugkeer naar Afghanistan de drempel van zwaarwegendheid bereiken om als vervolging te worden beschouwd. Gezien deze specifieke omstandigheden, die cumulatief onderzocht moeten worden, moet er worden geconcludeerd dat verzoeker een risico op vervolging loopt in geval van terugkeer omwille van zijn verblijf in Europa tijdens een identiteitsvormende fase van zijn leven, en zijn minderjarigheid. Hij loopt dit risico omwille van het behoren tot de sociale groep van (gepercipieerde) verwesterde Afghaanse minderjarigen”.*

Verzoeker gaat vervolgens dieper in op het risico omwille van een toegeschreven vorm van verwestering als gevolg van een verblijf in en terugkeer uit Europa. Hij geeft daarin een overzicht van historische informatie die wijst op een gegronde vervolgingsvrees of een reëel risico op ernstige schade, zoals onderzoek van Schuster en Majdi en Van Engeland en betoogt dat ook de huidige beperkt beschikbare informatie wijst op een gegronde vervolgingsvrees of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Hij citeert daartoe ondermeer uit OSAR, *“Afghanistan : profils à risque | Mise à jour de l’analyse pays de l’OSAR”*, 2 november 2022, p. 4-8 (internetlink); Special Inspector General for Afghanistan Reconstruction, *“Quarterly Report to the United States Congress”*, 30 oktober 2022, p. 29 (internetlink) en Thomas Ruttig, *“Taliban-Chef macht landesweit ‘Scharia’-Strafen obligatorisch”*, 17 november 2022 (internetlink).

Inzake de toepassing van artikel 48/4 § 2, b van de Vreemdelingenwet betoogt verzoeker onder meer dat *“op basis van de beschikbare informatie over de huidige situatie, gesteld kan worden dat de machtsovername door de Taliban zelf en de gevolgen daarvan als een gedraging of handeling beschouwd kan worden die de huidige economische en humanitaire crisis overwegend heeft veroorzaakt en verder beïnvloedt. De cijfers spreken duidelijk over een ongeziene crisis, die niet louter het gevolg is van de reeds bestaande precaire humanitaire situatie vóór de machtsovername door de Taliban, maar die volledig ontspoord is sindsdien. Het is namelijk pas ná de machtsovername dat de economie van het land in een dergelijk neerwaartse spiraal is terechtgekomen, doordat miljarden aan tegoeden werden bevroren en humanitaire hulp grotendeels werd stopgezet. [...] Gelet op al het voorgaande, kan er dus redelijkerwijze aangenomen worden dat het wel degelijk als gevolg van het beleid van de Taliban is dat de economisch-financiële sancties, met hindernissen op vlak van humanitaire hulpverlening, werden opgelegd. Naast de natuurlijke oorzaken, zoals droogte en andere natuurrampen, ligt dus het ontwrichtend beleid van de Taliban zelf overwegend aan de basis van de omvang van de huidige crisis. [...] De huidige situatie is dus overwegend veroorzaakt door en het gevolg van de machtsovername op zich door een internationaal niet-erkende, gesanctioneerde, uit terroristen samengestelde en gewapende de facto regering als actor in de zin van artikel 48/5 Vreemdelingenwet. De huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan voldoet in ieder geval aan de drempel van artikel 3 EVRM, waardoor verzoeker in geval van terugkeer, net zoals de overgrote meerderheid van de Afghaanse bevolking, in een situatie van extreme armoede dreigt te belanden, waarbij hij niet meer in staat zal zijn om in zijn meest elementaire levensbehoeften te voorzien, zoals voedsel en hygiëne.”*

Wat de actuele veiligheidssituatie betreft, behoudt verzoeker zich het recht voor om dit middel, in de loop van de procedure en uiterlijk tot het sluiten van de debatten, verder uit te werken, inclusief de persoonlijke en individuele elementen, gelet op de uiterst volatiele veiligheidssituatie en het gebrek aan concrete en betrouwbare, actuele en nauwkeurige informatie.

Verzoeker vraagt hem te erkennen als vluchteling, in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde het dossier terug te verwijzen naar het CGVS.

2.2. Verzoeker voegt volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

1. Bestreden beslissing;
2. Bewijs dat verzoeker over de kosteloze juridische tweedelijnsbijstand beschikt;
3. UNHCR, "Statement on Membership of Particular Social Group and the Best Interests of the Child in Asylum Procedures Issued in the context of the preliminary ruling reference to the Court of Justice of the European Union in the case of K., L. v. Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid" (C-646/21), 23 juni 2023.

3. Aanvullende nota's

3.1. De commissaris-generaal legt in toepassing van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota van 22 maart 2024 neer waarin volgende (nieuwe) elementen ter kennis worden gebracht:

(1) EUAA COI Query "Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf; (2) EUAA "Country Guidance: Afghanistan" van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>; (3) EUAA "Afghanistan Security Situation" van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf; (4) EASO, "Afghanistan Country Focus" van januari 2022, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf; (5) EUAA, "Afghanistan Country Focus" van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/202312/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf; (6) EUAA "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city" van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf; (7) EASO "Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City" van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif; (8) EUAA "Afghanistan: Targeting of individuals" van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf; (9) UNAMA, "Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan" van juni 2023, beschikbaar op <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan>; (10) COI Focus "Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban" van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf.

3.2. Verzoeker legt een aanvullende nota van 26 maart 2024 neer waarbij in toepassing van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet volgende nieuwe elementen worden bijgebracht en toegelicht:

Stuk 1: een brief van verzoekers leerkracht Frans;

Stuk 2: foto's van verzoekers activiteiten in België.

Verzoeker legt ter terechtzitting een tweede aanvullende nota neer waarbij een attest van de Gymnastes de St-Georges, Marche-en-Famenne van 27 maart 2024 wordt bijgebracht.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de Richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de Richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd

ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de Richtlijn 2013/32/EU. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van de feiten en omstandigheden en de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen. De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen.

De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis. De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punten 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan: *"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek; d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967."

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *"die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van*

bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren."

5.2. Verzoeker verklaart bij de indiening van zijn verzoek om internationale bescherming de Afghaanse nationaliteit te bezitten en legt ondermeer een kopie neer van zijn taskara en van de taskara van zijn vader (administratief dossier, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stukken 7 en 5). In de bestreden beslissing wordt met betrekking tot zijn taskara en de taskara's van zijn familieleden in het algemeen gewezen op de relatieve bewijswaarde van Afghaanse documenten bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van het asielrelaas en wordt gesteld dat deze geen bewijswaarde hebben met betrekking tot het asielrelaas *"waarop je je terugkeervrees baseert"*. In zoverre aan verzoekers taskara geen bewijswaarde wordt gehecht met betrekking tot zijn asielrelaas, kan uit de bestreden beslissing evenwel niet blijken dat de Afghaanse nationaliteit en zijn verklaarde identiteit als dusdanig worden in twijfel getrokken. Verzoekers vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade wordt onderzocht ten aanzien van Afghanistan en uit de lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud kan niet blijken dat twijfels zijn gerezen over verzoekers verklaringen over zijn verblijfplaatsen in Afghanistan voor zijn vertrek uit dit land. De Raad ziet evenmin redenen om te twijfelen aan verzoekers Afghaanse nationaliteit.

Verzoeker verklaarde zich bij aankomst in België minderjarig. Er werd een leeftijdstest georganiseerd op vraag van de Dienst Voogdij op 9 september 2022. Het besluit van deze test luidt: *"Op basis van de verschillende radiografische onderzoeken heeft de patiënt [...] met een relatieve wetenschappelijke zekerheid een geschatte leeftijd tussen 14, 4 en 20 jaar"*. De Dienst Voogdij beschouwt verzoeker op basis van deze test als jonger dan 18 jaar (Beslissing Dienst Voogdij, 12 september 2022). Aan verzoeker werd een voogd toegewezen die hem blijkens deze beslissing begeleidt tot [...]2024. Verzoeker is bijgevolg heden minderjarig.

Bij de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming van minderjarigen is het hoger belang van het kind een doorslaggevende overweging die de commissaris-generaal moet leiden tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming (artikel 57/1 § 4 van de Vreemdelingenwet).

Artikel 24, lid 2 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie bepaalt: *"Bij alle handelingen betreffende kinderen, ongeacht of deze worden verricht door overheidsinstanties of particuliere instellingen, vormen de belangen van het kind de eerste overweging."*

Dit beginsel houdt niet enkel een materieel recht in voor een kind om zijn belangen (d.i. in wezen het welzijn van het kind) in overweging te zien genomen worden, maar is tevens een interpretatief rechtsbeginsel en een procedureregulering. Bij de beoordeling van hun verzoeken om internationale bescherming moet rekening worden gehouden met hun leeftijd en maturiteit.

Het belang van het kind is een complex begrip en de inhoud ervan moet per geval en op individuele basis worden bepaald. De beoordeling van het belang van het kind bestaat uit het evalueren en vervolgens afwegen van alle elementen die nodig zijn om een beslissing te nemen in een specifieke situatie voor elk individueel kind. Blijkens overweging 18 van de Kwalificatierichtlijn betreffen deze elementen het beginsel van eenheid van gezin, het welzijn en de sociale ontwikkeling van de minderjarige, overwegingen van veiligheid en de opvattingen van de minderjarige; deze elementen dienen tevens te worden beoordeeld in overeenstemming met de leeftijd en maturiteit van de minderjarige.

Uit dit alles volgt dat overwegingen met betrekking tot het belang van het kind zelden worden bepaald door één enkele, allesoverheersende factor. De beoordeling van het hoger belang van het kind kan inhouden dat verschillende - desgevallend concurrerende of moeilijk te verzoenen - elementen tegen elkaar worden afgewogen teneinde de ontwikkeling van het kind te ondersteunen. Het identificeren, onderzoeken en beoordelen van het hoger belang van het kind wordt meegenomen in de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming van de minderjarige verzoeker.

Bij de beoordeling van een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van een (minderjarige) verzoeker om internationale bescherming zijn zowel objectieve als subjectieve factoren relevant. Het kan zijn dat een kind niet in staat is om zijn vrees te uiten wanneer dit verwacht zou worden of, omgekeerd, de vrees overdrijft. In dergelijke omstandigheden moeten besluitvormers een objectieve inschatting maken van het risico dat het kind zou lopen, ongeacht de vrees van het kind. Naast leeftijd kunnen ook andere identiteitsgebonden, economische en sociale kenmerken van het kind - zoals de familiale achtergrond, klasse, kaste, gezondheid, opleiding en inkomensniveau - het risico op schade vergroten, invloed hebben op het soort vervolgingsgedrag ten aanzien van het kind en het effect van de schade op het kind verergeren (UNHCR, *"Guidelines on International Protection No. 8: Child Asylum Claims under Articles 1(A)2 and 1(F) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees"*, 22 December 2009, § 11-12).

Het onderzoek en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming van niet-begeleide minderjarige verzoekers uit Afghanistan moet met bijzondere voorzichtigheid gebeuren, gelet op de inherente

kwetsbaarheid van deze groep en op de huidige situatie in Afghanistan. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat kindermisbruik in Afghanistan wijdverspreid is in de Afghaanse samenleving, dat rekrutering van kinderen in hun tienerjaren door de taliban en ISKP voorkomt net zoals kinderarbeid en handel in kinderen en dat de afwezigheid van een netwerk in Afghanistan het risico om onderworpen te worden aan vervolging aanzienlijk verhoogt (EUAA, *“Country Guidance: Afghanistan”*, January 2023, p. 92-96).

5.3. Verzoeker beroept zich en in zijn aanvullende nota onder meer op zijn vrees om als verwesterd te worden beschouwd door de taliban en de lokale gemeenschap in geval van terugkeer naar Afghanistan en om die reden te zullen worden vervolgd. Hij verwijst daarbij naar landenrapporten en studies over de behandeling van terugkerende Afghanen vanuit westerse landen in het verleden en de, zij het volgens verzoeker, beperkte informatie over de toepassing en interpretatie van de sharia door het huidige talibanbewind, waaruit het onvoorspelbare en veranderlijke karakter van dit beleid blijkt. Verzoeker wijst verder op zijn zeer jonge leeftijd bij vertrek uit Afghanistan, zijn scholing en interactie met de Belgische samenleving tijdens zijn verblijf in België en licht zijn activiteiten in België verder toe in zijn aanvullende nota en ter terechtzitting.

5.3.1. Beschermingsverzoeken gebaseerd op (toegeschreven) verwestering of normoverschrijding in het buitenland kunnen verband houden met de vervolgingsgronden politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

Het begrip ‘politieke overtuiging’ houdt onder meer in dat de verzoeker een opvatting, gedachte of mening heeft betreffende een aangelegenheid die verband houdt met potentiële actoren van vervolging en hun beleid of methoden, zonder dat de verzoeker zich in zijn handelen noodzakelijkerwijs door deze overtuigingen, gedachten of meningen moet hebben laten leiden (artikel 48/3 § 4, e) van de Vreemdelingenwet). Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat het begrip ‘politieke overtuiging’ ruim moet worden uitgelegd en, geïnterpreteerd in het licht van artikel 11 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, elke opvatting, gedachte of mening omvat die, zonder noodzakelijkerwijs rechtstreeks en onmiddellijk politiek van aard te zijn, tot uiting komt in een handelen of nalaten dat door actoren van vervolging zo wordt opgevat dat het zich op een aangelegenheid die verband houdt met die actoren of hun beleid en/of hun methoden en een uiting van oppositie of verzet daartegen vormt. De nadruk wordt gelegd op de perceptie van de politieke aard ervan door de actoren van vervolging en niet op de persoonlijke motieven van de verzoeker (HvJ, C-280/21, *Migracijos departamentas*, 12 januari 2023, punten 26, 32). Verder kan volgens het Hof een opvatting, gedachte of mening van een verzoeker die nog niet negatief in de belangstelling heeft gestaan van potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst reeds onder dit begrip vallen indien deze verzoeker verklaart die opvatting, gedachte of mening te hebben of te uiten. Bij de beoordeling of de vrees van een verzoeker voor vervolging wegens zijn politieke overtuiging gegrond is, moet volgens het Hof rekening worden gehouden met het feit dat die overtuiging – vanwege de mate waarin deze wordt geuit of eventueel door die verzoeker verrichte activiteiten om die overtuiging te promoten – de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging in het land van herkomst van de verzoeker heeft gewekt of kan wekken. De sterkte van de politieke overtuiging die de verzoeker stelt te hebben en de eventueel verrichte activiteiten om deze overtuiging te promoten spelen een rol bij de beoordeling van dit risico. Het is volgens het Hof echter niet vereist dat de betrokken overtuiging zo diepgeworteld is bij de verzoeker dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst het uiten ervan niet achterwege zou kunnen laten en zo het risico loopt slachtoffer te worden van daden van vervolging in de zin van artikel 9 van die richtlijn. Een verzoeker wiens politieke overtuiging niet fundamenteel of diepgeworteld is kan immers ook worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens *“enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land”* (HvJ, C-151/22, S, *A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (UNHCR)*, 21 september 2023, punten 36-37 en 46, 49).

Het begrip ‘godsdiens’ omvat onder meer theïstische, niet-theïstische en atheïstische geloofsovertuigingen, het deelnemen aan of het zich onthouden van formele erediensten in de particuliere of openbare sfeer, hetzij alleen of in gemeenschap met anderen, andere religieuze activiteiten of uitingen, dan wel vormen van persoonlijk of gemeenschappelijk gedrag die op een godsdienstige overtuiging zijn gebaseerd of daardoor worden bepaald (48/3, § 4, b) van de Vreemdelingenwet). Ook aan dit begrip moet volgens het Hof een ruime uitlegging worden gegeven door al zijn bestanddelen in aanmerking te nemen, ongeacht of die openbaar of privé, gemeenschappelijk of individueel zijn (zie HvJ, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, 5 september 2012, punt 63 en HvJ C-56/17, *Bahtiyar Fathi/Predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite*, 4 oktober 2018, pt. 78). Het begrip godsdiens, geïnterpreteerd in het licht van artikel 10 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie kan zowel het *forum internum* – dit is het feit een overtuiging te hebben – als het *forum externum* – dat wil zeggen de belijdenis in het openbaar van de godsdienstige overtuiging – omvatten, aangezien godsdiens op één van beide manieren kan worden uitgedrukt (zie in die zin arresten HvJ, C-426/16, *Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen e.a.*, 29 mei 2018, punt 44, en HvJ, C-25/17, *Tietosuojavaltutettu in tegenwoordigheid van: Jehovan todistajat – uskonnollinen yhdyskunta*, 10 juli 2018, punt 47 en aldaar aangehaalde rechtspraak). Het begrip omvat zowel persoonlijk als gemeenschappelijk gedrag *“dat iemand als noodzakelijk voor zichzelf*

acht, namelijk gedrag dat „op een godsdienstige overtuiging [is] gebaseerd”, of dat door de geloofsleer wordt voorgeschreven, meer in het bijzonder gedrag dat door een „godsdienstige overtuiging [...] [wordt] bepaald” (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 71). Het Hof heeft daarbij ook gesteld dat handelingen die bijzonder belangrijk zijn voor de betrokkene om zijn godsdienstige identiteit te bewaren, een relevante factor vormt bij de beoordeling van het gevaar waaraan de verzoeker wegens zijn godsdienst in zijn land van herkomst zal worden blootgesteld (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 70). De vervolgingsvrees is gegrond wanneer in redelijkheid kan worden aangenomen dat de verzoeker bij terugkeer in zijn land van herkomst godsdienstige handelingen zal verrichten die hem blootstellen aan een werkelijk gevaar van vervolging. Daarbij mag van de verzoeker niet worden verwacht dat hij van deze godsdienstige handelingen afziet (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 80).

Inzake de vervolgingsgrond 'behoren tot een specifieke sociale groep' oordeelde het Hof dat een groep geacht moet worden een specifieke sociale groep te vormen als met name aan twee cumulatieve voorwaarden is voldaan: (1) de leden van de groep moeten een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet kan worden gewijzigd, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven en (2) deze groep moet in het betrokken derde land een eigen identiteit hebben, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd (HvJ 7 november 2013, C-199/12 tot en met C-201/12, X, Y en Z tegen de minister voor Immigratie en Asiel, punt 45; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova en Ahmedbekov*, punt 89). Het Hof heeft ook benadrukt dat enkel met betrekking tot deze vervolgingsgrond in artikel 10, lid 1 onder d) van de Kwalificatierichtlijn sprake is van een voor de identiteit of morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel kenmerk of geloof dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven (HvJ, S, *A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie*, punt 34).

Voorts heeft het Hof aangegeven dat een uitputtend en grondig onderzoek moet gebeuren van alle relevante omstandigheden met betrekking tot de specifieke persoonlijke situatie van de verzoeker en van de meer algemene context in zijn land van herkomst, met name wat de politieke, juridische, gerechtelijke, historische en sociaal-culturele aspecten ervan betreft, teneinde vast te stellen of die verzoeker een gegronde vrees heeft om persoonlijk te worden vervolgd wegens zijn politieke overtuiging, en met name wegens enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst (HvJ, C-151/22, 21 september 2023, punt 45).

Er kan, gelet op de rechtspraak van het Hof inzake het begrip godsdienstige overtuiging en het belang van objectieve landeninformatie bij de beoordeling van beschermingsverzoeken (HvJ, C-756/21, X tegen *International Protection Appeals Tribunal*, Minister for Justice and Equality, Ireland, Attorney General, 29 juni 2023, punten 48-50 en 54-55) redelijkerwijze worden aangenomen dat dergelijk grondig onderzoek *mutatis mutandis* ook vereist is in het kader van een vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

5.3.2. Op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan volgende analyse worden gemaakt van de algemene context in Afghanistan.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving.

De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het ‘Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice’ (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het ‘Taliban General Directorate of Intelligence’ (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, *"Afghanistan security situation"*, August 2022, p. 29-31 en EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, August 2022, p. 41 ev.).

Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hijab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, August 2022, p. 45-48 en EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een *mahram*. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het *de facto*-ministerie in Kabul (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, *"Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban"* van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en '*hudud*'- en '*qisas*'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 27).

In het bijzonder wat betreft '*zina*' – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. '*Zina*' is één van de '*hudud*'-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, August 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van '*zina*' en dat het moeilijk is cijfers te vinden voor van aantallen

lijfstraffen voor deze specifieke 'hudud'-misdaad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate", van 15 juni 2022 in EUAA "Afghanistan security situation", August 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA "Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022", p. 17). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen uitgesproken door een *de facto*-rechtbank in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers; AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerst zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot 'qisas'-straffen, 37 tot steniging en 103 tot 'hudud'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 130).

Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt.

Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gedaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, *ad-hoc*-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht", juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, "Taliban's impact on the population", juni 2022, p. 23-24 en EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 20). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht", juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("Ministry of Communications and Information Technology") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "immorele inhoud" te beperken (EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", p. 44, 80, 116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, "Taliban's impact on the population", juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Haibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de "geloofsethiek en denkwijze" van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, "Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada", 8 December 2021 in EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten,

intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen oproepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 53-55; “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, p. 148-149; COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*”, p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban’s impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, “*Afghanistan: targeting of individuals*”, August 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe *de facto*-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*”, p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun ‘oorspronkelijke status’, zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als “*verwesterd*” worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als “*verraders*” of “*ongelovigen*”.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 51, EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

(1) personen “*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en; (2) personen die “*verwesterd*” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van ‘zina’ kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA “Country Guidance” wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De Raad kan de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA “Country guidance: Afghanistan”, January 2023, p. 21 en 72-79). De actualisatie van de landeninformatie door middel van de aanvullende nota van de commissaris-generaal doet niet anders besluiten.

In tegenstelling tot wat in de bestreden beslissing wordt gesteld De Raad herhaalt dat, wat de vervolgingsgrond ‘politieke overtuiging’ betreft, dit begrip volgens het Hof van Justitie ruim moet worden uitgelegd, dat de sterkte ervan een rol speelt bij de beoordeling van het risico op vervolging maar dat niet vereist is dat de betrokken overtuiging zo diepgeworteld is bij de verzoeker dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst het uiten ervan niet achterwege zou kunnen laten en dat de perceptie van de politieke aard van de gedachten, meningen of overtuigingen van een verzoeker door de actoren van vervolging benadrukt wordt eerder dan de persoonlijke motieven van de verzoeker. Zoals eveneens reeds aangehaald is de Raad ertoe gehouden een volledig en *ex nunc* onderzoek van zowel de feitelijke als juridische gronden te voeren, wat impliceert dat hij zowel de elementen moet onderzoeken waarmee de commissaris-generaal rekening heeft gehouden of had kunnen houden, als die welke zich hebben aangediend nadat de commissaris-generaal de beslissing heeft vastgesteld (HvJ, C-585/16, *Serin Alheto tegen Zamestnik-predsdatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite*, 25 juli 2018, punten 106-113).

Zoals reeds aangehaald is de Raad ertoe gehouden een volledig en *ex nunc* onderzoek van zowel de feitelijke als juridische gronden te voeren, wat impliceert dat hij zowel de elementen moet onderzoeken waarmee de commissaris-generaal rekening heeft gehouden of had kunnen houden, als die welke zich hebben aangediend nadat de commissaris-generaal de beslissing heeft vastgesteld (HvJ, C-585/16, *Serin Alheto tegen Zamestnik-predsdatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite*, 25 juli 2018, punten 106-113). *In casu* stelt de Raad vast dat voor verzoeker een aantal risicobepalende factoren kunnen worden vastgesteld die cumulatief moeten worden beoordeeld aan in het licht van de huidige maatschappelijke, religieuze en politieke context zoals hierboven uiteengezet.

Hierboven werd reeds vastgesteld dat verzoeker minderjarig is en zijn voogd hem zal begeleiden tot [...] 2024. Verzoeker verklaarde ongeveer twee maanden na de machtsovername uit Afghanistan vertrokken te zijn en uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat hij als niet-begeleide minderjarige in België aankwam in augustus 2022. Volgens zijn op dit punt niet betwiste verklaringen verbleef hij ongeveer zes maanden in Istanboel in de wijk Aksarai vooraleer hij kon verder reizen (notities PO, p. 13-14, Verklaring DVZ, vraag 34) en verbleef hij daarna onder meer ongeveer twee maanden in Servië en een maand in Oostenrijk alvorens België te bereiken (Verklaring DVZ, vraag 34). Hieruit blijkt dat verzoeker op ongeveer vijftienjarige leeftijd kort na de machtsovername uit Afghanistan is vertrokken en ondertussen een belangrijk deel van zijn adolescentie in België doorbrengt maar ook in andere West-Europese landen en een kosmopolitische stad als Istanboel als jongvolwassene heeft verbleven. Verzoeker verklaarde op zijn reis naar België heel veel dingen te hebben meegemaakt en te hopen “*dat niemand anders hetzelfde zal meemaken*” (notities PO, p. 14). Hij beschrijft daarbij hoe de tattoo die hij op zijn arm had werd weggebrand door plastic in brand te steken en dit op zijn arm te laten druppelen en dat de smokkelaar vervolgens voor verbanden en medicatie zorgde voor verschillende maanden (notities PO, p. 14). Het door verzoeker neergelegde medisch attest bevestigt de aanwezigheid van littekens op verzoekers linkerarm. Het attest spreekt zich niet uit over de oorzaak ervan maar vermeldt dat verzoeker verklaart dat de littekens veroorzaakt zijn door verbranding met plastic en dat hij geslagen is door de Turkse politie. Verder wordt in het attest vastgesteld dat verzoeker lijdt aan slapeloosheid. Verzoekers verklaringen over wat hem is overkomen tijdens zijn reisweg zijn gedetailleerd en overtuigend en worden ook in de bestreden beslissing niet in twijfel getrokken. Dat de tattoo op zijn arm niet meer zichtbaar is, neemt niet weg dat verzoeker als kwetsbare minderjarige onderworpen is aan onmenselijke behandeling en kan aangenomen worden dat hij hierdoor niet alleen fysiek is getekend. Verder wordt in de bij aanvullende nota neergelegde brief van zijn leerkracht Frans, die vergezeld gaat van een kopie van haar identiteitskaart, verzoeker omschreven als een hardwerkende leerling die weliswaar moeilijkheden heeft met algemene vakken, maar voor de praktijkvakken minstens het niveau van de andere

leerlingen haalt. Er wordt verder gesteld dat hij zowel binnen als buiten de lessen werkt aan zijn kennis van de Franse taal en dat hij hiervoor gemotiveerd is, ondanks de moeilijkheden die hij hierbij ondervindt. Verzoeker legt ook foto's neer van zijn lessen gymnastiek en zet in de aanvullende nota uiteen dat hij samen met twee andere jongens één keer per week aan deze lessen deelneemt ook als wordt hij er soms om uitgelachen en er geen probleem mee heeft om met de meisjes in deze gymnastiekgroep om te gaan. Verzoeker licht ter terechtzitting toe dat in zijn gymnastiekgroep 25 jongeren zitten en dat hij en een andere jongen van het opvangcentrum de enige jongens zijn die er deel van uitmaken. Het attest van 27 maart 2024 van Gymnastes de St-George, Société de Gymnastique, Marche-En-Famenne, bevestigt dat verzoeker is ingeschreven in hun club voor de gymnastieklessen op woensdagmiddag sinds september 2023. Verzoeker legt ook uit dat hij de richting mecaniciens/carrosserie volgt.

Verzoekers voogd licht ter terechtzitting toe dat verzoeker sinds zijn aankomst in België een positieve evolutie heeft doorgemaakt. Hij bevestigt dat zijn pupil vorderingen maakt in de kennis van de Franse taal, gemotiveerd is om de taal beter leren en regelmatig naar school gaat en het daar prima doet. Verzoekers voogd bevestigt ook dat hij een zeer enthousiaste en getalenteerde gymnast is en dat hij ook af en toe alcohol drinkt, zoals ook in de aanvullende nota is aangegeven.

Verzoeker verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud dat het leven in Afghanistan helemaal anders is dan het leven hier en gaf daarbij het voorbeeld dat een jongen hier gewoon naar een meisje kan kijken en dat hij hier zonder problemen naar school kan gaan en hier ook de intentie heeft om te studeren en vooruit te gaan, terwijl hij in Afghanistan nooit van plan was verder te studeren (notities PO, p. 15). De door verzoeker neergelegde documenten en de toelichtingen ter terechtzitting liggen in het verlengde hiervan en zijn een indicatie van de persoonlijke evolutie die verzoeker heeft meegemaakt en waaruit onder meer blijkt dat hij zich niet identificeert met de in Afghanistan heersende opvattingen inzake de traditionele genderrollen.

Uit het voorgaande volgt dat verzoeker regelmatig naar school gaat en Frans spreekt en begrijpt, dat hij actief gymnastieklessen volgt in een vereniging en dat hij daarbij omgaat met jongens en meisjes met verschillende culturele achtergronden. Verzoeker is hierbij onmiskenbaar sinds zijn binnenkomst in België geconfronteerd met een samenleving die is gebaseerd op opvattingen, waarden en normen die de uitdrukking vormen van grondrechten die zijn verankerd in het EVRM en het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, zoals gelijke behandeling van mannen en vrouwen, het recht op vrije meningsuiting en godsdienstvrijheid, die haaks staan op het gedachtegoed van de taliban. Dit vindt plaats tijdens zijn ontwikkeling als tiener, een cruciale levensfase gedurende dewelke jongeren vatbaar zijn voor externe invloeden en die essentieel is in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen. Er kan daarbij, gelet op verzoekers jonge leeftijd bij aankomst en zijn traject in België, waaronder zijn scholing en zijn vanuit zijn culturele achtergrond niet evidente keuze om gymnastieklessen te volgen in een groep met bijna uitsluitend meisjes, redelijkerwijze worden aangenomen dat dit een impact heeft op zijn ontwikkeling als minderjarige en jongvolwassene en de wijze waarop hij zich gedraagt, wat in belangrijke mate het risico verhoogt dat hij in geval van terugkeer naar zijn regio van herkomst zal opvallen in de lokale gemeenschap en bij de lokale talibanleiders en zal worden gepercipieerd als verwesterd of als een persoon die de religieuze, sociale en morele normen in het buitenland heeft overschreden.

Voorts is niet betwist dat verzoeker afkomstig is uit Jalalabad in de provincie Nangarhar. In deze provincie heeft ISKP, een transnationale Salafi-Jihadistische organisatie die hevig gekant is tegen alles wat westers is, een sterke aanwezigheid (EUAA, *Afghanistan. Targeting of individuals*, August 2022, p. 190-192). Ook is Nangarhar, samen met de andere Noordoostelijke provincie Kunar en Kabul, de provincie waar zowel ACLED als UCDP het hoogste aantal aanvallen door ISKP heeft gedocumenteerd (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, December 2023, p. 33, *Algemeen Ambtsbericht*, juni 2023, p.36). Verder zijn er ook aanvallen van Pakistan tegen TTP doelwitten in de grensregio en confrontaties tussen de taliban en de lokale bevolking in Nangarhar naar aanleiding van het verbod op papaverteelt, gerapporteerd. Ook zijn niet geïdentificeerde gewapende groeperingen actief in Nangarhar. De sterke aanwezigheid van ISKP in Nangarhar, en de aanwezigheid van andere niet-geïdentificeerde gewapende groeperingen kan *in casu* eveneens als een risico-verhogende factor worden beschouwd voor verzoeker. Gelet op hetgeen hierboven werd vastgesteld met betrekking tot verzoekers profiel en traject in België is de kans reëel dat verzoeker ook door ISKP als onislamitisch zal gezien worden.

De Raad benadrukt dat de taliban goed op de hoogte zijn van wat zich afspeelt op lokaal niveau omdat ze zijn verweven met de lokale bevolking. Lokale talibanleden nemen deel aan de gesprekken in dorpen, steden en in de plaatselijke moskeeën, waardoor zij goed weten wat de mensen in de betrokken lokale gemeenschap doen. De lokale verankering doet zich voornamelijk voor in Pashtou-gebieden. Op dorpsniveau zullen de plaatselijke leiders weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, *"Afghanistan: targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 55).

Hierboven werd reeds aangehaald dat verzoeker regelmatig naar school gaat en gemotiveerd is om zijn scholing verder te zetten. Zoals reeds aangehaald is de opperste leider van de taliban vastberaden om de taliban interpretatie van de sharia uit te voeren en zo de samenleving te zuiveren. Het verbod op het

onderwijs voor meisjes na het lager onderwijs moet in deze context niet alleen worden gezien als een aanval tegen onderwijs voor vrouwen maar tegen westers onderwijs als dusdanig (EUAA, “Afghanistan Country Focus”, December 2013, p. 94). Recent zijn de inspanningen om het seculier onderwijs te bannen verder opgedreven en sinds september 2023 is het religieuze onderwijs uitgebreid. Er waren op 15 augustus 2023 15.000 madrassas over het hele land, gefinancierd door de nationale begroting en waar religieuze onderwerpen worden onderwezen met uitzondering van enkele wetenschappelijke vakken. De taliban plannen de aanwerving van 100.000 madrassa leerkrachten en volgens UNAMA zijn er plannen om het aantal madrassas in het land nog significant te verhogen. Madrassa onderwijs is voor meisjes boven de zesde graad het enige beschikbare onderwijs. Ook werden een aantal hervormingen ondertussen doorgevoerd in het Afghaanse onderwijssysteem, waaronder een herziening van het schoolcurriculum om het in overeenstemming te brengen met de sharia.

Hieruit blijkt het (middelbaar) onderwijs voor jongens in Afghanistan in het teken staat van de strenge interpretatie van de sharia door de taliban en er kan ook aangenomen worden dat daarbij concepten als gelijkheid van mannen en vrouwen en mensenrechten, zoals die in het onderwijs in België worden geïnterpreteerd en veelvuldig aan bod komen, gelet op de zuivering van de Afghaanse samenleving die de opperste leider voor ogen heeft, daarbij sterk afgewezen worden.

Indien verzoeker in geval van terugkeer zijn scholing wenst verder te zetten, kan, niet worden uitgesloten dat hij ook omwille van zijn reeds hier genoten scholing hierop verkeerd reageert en in de negatieve belangstelling komt van medeleerlingen en leraars die onder controle staan van de taliban.

Bij de beoordeling van de vrees van verzoeker moet rekening worden gehouden met de voormelde huidige context van de zeer strenge sociaal-religieuze (en veranderlijke) richtlijnen die door de taliban zijn uitgevaardigd na de machtsovername en die toezien op de regulering van het dagelijkse leven en waarmee verzoeker niet of nauwelijks vertrouwd is, nu niet betwist is dat verzoeker kort na de machtsovername uit Afghanistan is vertrokken. Er kan redelijkerwijze aangenomen worden dat, gelet op zijn jonge leeftijd en individuele omstandigheden, verzoeker zijn verworven opvattingen en traject tijdens zijn verblijf in België, niet steeds zal kunnen verhullen wanneer hij bij terugkeer naar zijn regio van herkomst, de regels, wetten en gebruiken, zoals vormgegeven door de taliban, moet naleven. Dit kan de zichtbaarheid van verzoeker bij terugkeer verder verhogen bij doorreis of bij aankomst in zijn regio van herkomst.

De Raad merkt ook op dat het beginsel van eenheid van het gezin moet worden afgewogen tegen andere elementen die actueel spelen in het belang van de minderjarige verzoeker, zoals zijn welzijn, sociale ontwikkelingen, veiligheid en opvattingen, en die *in casu* door de individuele omstandigheden en specifieke situatie van verzoeker en de huidige situatie in Afghanistan zwaarder doorwegen.

Alles in acht genomen blijkt dat er in hoofde van verzoeker wel degelijk een aantal individuele risicobepalende omstandigheden aanwezig zijn die cumulatief moeten worden bekeken in het licht van de algemene landeninformatie. De Raad is van oordeel dat gelet op het geheel van bovenstaande elementen en factoren eigen aan verzoeker, hij aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar zijn regio van herkomst en Jalalabab zal opvallen en in de negatieve aandacht van de lokale gemeenschap en leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan en, het hoger belang van het kind indachtig, er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat verzoeker daarbij wordt gepercipieerd, onder meer omwille van zijn traject en de aard van zijn activiteiten in België gedurende een cruciale periode in zijn ontwikkeling als adolescent, als een persoon die verwesterd is of de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden.

Het is niet mogelijk om met een redelijke mate van waarschijnlijkheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met verzoekers profiel die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegedichte verwestering of religieuze, morele of sociale normoverschrijding. Echter, de door beide partijen bijgebrachte en besproken objectieve landeninformatie wijst op “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*”, waaronder openbare geseling en afranseling van personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen. Uit deze informatie blijkt verder dat personen die als verwesterd beschouwd worden het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging en dat, zoals reeds aangehaald, de perceptie leeft dat personen die terugkeren waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met Westerse landen.

In acht genomen het geheel van bovenstaande elementen en de persoonlijke omstandigheden eigen aan verzoeker cumulatief beoordeeld in het licht van de beschikbare landeninformatie door beide partijen bijgebracht, is de Raad van oordeel dat voor verzoeker een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen op basis van een toegeschreven politieke overtuiging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en dat er voor hem in zijn land van herkomst redelijke bescherming voorhanden is. Een verzoeker wiens politieke overtuiging niet fundamenteel of diepgeworteld is kan immers ook worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens “*enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land*” (HvJ, C-151/22, S, *A tegen Staatssecretaris van Veiligheid*

en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen” (UNHCR), punt 36). Gelet op het voorgaande en gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie is de vraag of verzoeker zich nog zou kunnen aanpassen aan de Afghaanse levenswijze niet relevant, nu hierboven is vastgesteld dat hem een politieke overtuiging zal worden toegeschreven die haaks staat op het gedachtegoed van de taliban en dat er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat hij omwille van deze toegeschreven politieke overtuiging aan daden van vervolging wordt onderworpen ingeval van terugkeer.

De Raad treedt, na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, de conclusie in de EUAA “Country Guidance” (p. 147) bij dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming.

Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgt ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming, indien verzoeker zou worden beschouwd als verwesterd of hiervan beschuldigd zou worden. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. De EUAA “Country Guidance” concludeert bovendien terecht dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 148-149).

Tot slot blijkt uit het rechtsplegingsdossier niet dat op verzoeker een van de uitsluitingsclausules van het Vluchtelingenverdrag van toepassing is.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van de commissaris-generaal, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien april tweeduizend vierentwintig door:

K. POLLET, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET